

Oorlogstijd

Meteen na de inval van de Duitsers in Nederland nam de Antilliaanse overheid maatregelen. Zo werd in de nacht van 10 Mei 1940 de inbeslagname geregeld van 7 Duitse schepen in de Fuikbaai en de Caracasbaai.

In Aruba werd door de bemanning van de Antillia, dit Duitse schip tot zinken gebracht. Duitsers en NSB'ers werden ingerekend en op Bonaire geïnterneerd.

In Curacao bevonden zich 160 mariniers en 160 man Militaire Politietroepen alsmede vrijwilligerskorpsen. Op verzoek van de Nederlandse regering in Londen voegden zich daarbij ook geallieerde troepen.

Op Aruba kwamen 150 Franse mariniers aan en een maand later losten Engelse troepen van de Queen's Own Cameron Highlanders hen af. Ook op St Maarten zetten Franse troepen voet aan wal en op Curacao landden Engelse infanteristen. In December 1940 kreeg Curacao eveneens de beschikking over een detachement van het K.N.I.L. voor het bemannen van de kustbatterijen.

Na December kwamen negen lichten van de Schutterij op met een max. sterkte van 3000 man. Daarnaast werd een transportcolonne (100 man), een luchtbeschermingsdienst (1000 man) en een burgerwacht (450 man) georganiseerd. De C.P.I.M./C.S.M. verzorgde tevens ook zelf in de nodige bewaking op de terreinen van de raffinaderij, deels door haar reguliere "bewakingsdienst" en deels door (bewapende) employees te laten "wachtlopen".

Na de Japanse aanval op Pearl Harbour op 7 Dec 1941, raakten ook de Amerikanen betrokken bij de oorlog. Het gehele Caraïbische gebied kwam onder bevel van de Amerikaanse strijdkrachten. De Amerikanen losten de Engelse en Schotse troepen af.

Op 19 Januari 1942 verliet de U 156 met cdt. Werner Hartenstein de haven van Lorient in Frankrijk. De voorbereidingen voor de reis hadden 11 dagen gevegd waarin een enorme voorraad proviand, kleding en munitie werd gestouwd. Van de 25 torpedo's waren er 6 in de torpedobuizen geplaatst, 9 onder de kooien van de bemanning en 10 in het waterdichte compartiment aan dek. De duikboot koerste voorbij de Azoren en voer op 10 Februari de Caraïbische Zee in. Toen het Curacao aan de horizon in zicht kreeg werd de bemanning ingelicht gelijk met de U 67 (cdt. Muller-Stockman), de U 161 (cdt. Albrecht Achilles) en de U 502 (cdt. Jurgen Rosenstiel). Deze groep werd belast met de opdracht een aanval te doen op de olieraffinaderijen van Curacao en Aruba en op de tankers die heen en weer voeren tussen de Ned. Antillen en het Meer van Maracaibo. De aanval genaamd "Operation Paukenschlag" zou plaats gaan vinden in de vroege ochtend van 16 Februari.

Op 13 Februari, om 18.30 uur, kwam de U 156 aan de oppervlakte en stevende af op de vuurtoren van Colorado Point, aan de Oostkust van Aruba. Om 20.30 uur passeerde de duikboot de olieraffinaderij. Hartenstein zag dat de raffinaderij goed verlicht was en er vier grote tankers in de haven lagen en drie erbuiten. Hij merkte ook op dat het scheepvaartverkeer ook s'avonds doorging.

Voorbij San Nicolas voer Hartenstein zijn duikboot langs de kust naar Oranjestad. Tot zonsondergang bleef de duikboot voor de kust ten Noordwesten van het eiland onder water. Onder dekking van een bewolkte hemel kwam de duikboot aan de oppervlakte en voer langs de tankerroute waar dagelijks tientallen kleine tankers, ruwe olie uit Venezuela naar de raffinaderijen Eagle en Lago op Aruba en CPIM op Curacao vervoerden.

Op 15 Februari s'avonds kwam de U 156 weer aan de oppervlakte voor de aanval. Even na middernacht sloeg een torpedo een gat in de tanker 'Padernales' en zette deze in lichterlaaie. Het was de eerste torpedo die op het westelijk halfrond werd gelanceerd door de Duitsers. De kapitein en alle bemanningsleden wisten zich in veiligheid te stellen. Acht opvarenden werden vermist.

Meteen werd ook de 'Oranjestad' geraakt. Tien bemanningsleden werden gered. Een uur later verdween de tanker in de diepte. Vijftien bemanningsleden vonden de dood.

Vervolgens opende het geschut van de U 156 het vuur op de raffinaderij. Een granaat trof opslagtank 112 zonder schade aan te richten en een tweede raakte een woonhuis ten Noorden van het tankpark. Daarna voer de duikboot naar Oranjestad waar drie torpedo's werden afgevuurd op de 'Arkansas' aan de Eagle-pier. Eén torpedo raakte de lege tanker en richtte weinig schade aan. De tweede miste doel en werd nooit teruggevonden. De derde kwam op het strand en ontplofte pas de volgende dag toen vier soldaten probeerden om het projectiel onschadelijk te maken. De soldaten kwamen om.

De andere duikboten van deze groep brachten drie tankers tot zinken. De Tia Juana, de Monagas en de San Nicolas. Men slaagde er niet in om de raffinaderij te vernietigen.

De 'Padernales' die bleef drijven werd in Amerika gerepareerd en weer gebruikt ten dienste van de oorlogvoering.

Voor de geallieerde oorlogvoering werd de productiecapaciteit opgevoerd zodat in 1941 80% van de totale voorraad vliegtuigbenzine afkomstig was van de Ned. Antillen.

Later draaide de geallieerde strijd in Noord Afrika geheel op Antilliaanse olie.

In 1944-1945 was 75% van de oliebrandstof voor de strijd in de Stille Oceaan afkomstig van de Antilliaanse raffinaderijen.

Voor de toegang tot de havens van de St Annabaai en de Caracasbaai kwamen stalen netten om torpedo's af te weren. Voor het paleis van de gouverneur lag continue een 'MTB' gereed om uit te varen voor het geval dat er gevaar vanuit zee dreigde.

Op 12 November 1942 werd de Amerikaanse kanonneerboot 'Erie' getorpedeerd en ter hoogte van het Rif, brandend op de kust gezet waarna de bemanning het schip verliet.

Er was gevaar voor ontploffing van de kruitkamer en alle verkeer op het rif werd verboden. De brandbestrijdingsdienst van de CPIM/CSM wist het vuur te blussen waarna de Erie de haven werd binnengesleept en een plek bij Parera kreeg.

Voor zover mij bekend is het schip hier gezonken, later gelicht i.v.m. uitbreiding van de marinebasis en op zee tot zinken gebracht.